

»Głos Ludu« z wizytą
u śpiewających nauczycieli
**Dopóki zdrowie
i głos pozwolą...**
Strona 3

**Rozstrzygnięcie konkursu
„O skrzydło Ikarą“**
JEMIOŁA
DODATEK LITERACKO-ARTYSTYCZNY
Strona 5

**Historyczne porozumienie
w sprawie rozszerzenia
Unii Europejskiej**
Jedna Europa!
Strona 6

JUBILEUSZOWA REWIA Z OKAZJI 25-LECIA BUDYNKU SZKOŁY

Cała szkoła na scenie

KOSZARZYSKA (db) - Cztery pory roku przewinęły się przez scenę w trakcie rewii wystawianej w ubiegłą niedzielę przez PSP w Koszarzyskach. Poświęcono ją jubileuszowi 25-lecia budynku szkolnego. Mieszczą się w nim obie miejscowe małoklasówki, które w przyszłym roku staną się jednym podmiotem prawnym.

Do jubileuszu nawiązał tytuł rewii - „Przemijanie w czasie” - a wystawiona została ona przy współpracy i z pomocą rodziców z Miejscowego Koła Macierzy Szkolnej.

Program przygotowany przez panie nauczycielki koszarzyskiej PSP (Marcelę Hynek - dyrektorkę, Iwonę Piechacek i Barbarę Sedláček) składał się z czterech części: pierw-

szą poświęconą wiosnie była potraktowana na ludowo, w drugiej - letniej - uczniowie popisali się m.in. swobodnym i ładnym wykonaniem współczesnych przebojów (np. zespołu „Ich Troje”), jesienną część poświęcono nauce w szkole, a w zimowej pojawiły się na scenie bałwanki, nie zapomniano też o zbliżających się Świątach Bożego Naro-

dzenia. Do wspólnego występu zaproszono również absolwentów szkoły, którzy obecnie uczą się w PSP w Bystrzycy, a poszczególne części zapowiadali Rysiek Klimek i Maciek Cmiel.

Słowo wiążące napisała była dyrektorka szkoły Irena Starzyk, opracowanie muzyczne i nagrania piosenek były dziełem Andrzeja Macosza. Przerwy między poszczególnymi częściami wypełniły natomiast piosenki w wykonaniu występującej gościnie góralskiej kapeli. Licznie zgromadzeni goście - na sali byli m.in. prezes Macierzy Szkolnej w RC Janusz Branny, ale też przedstawiciele współpracującego od lat z PSP w Koszarzyskach krakowskiego koła Macierzy Ziemi Cieszyńskiej i zaprzyjaźnionej szkoły podstawowej z Bielska Białej - rodzice i sympatycy szkoły, nagrodzili małych aktorów gorącymi brawami.

AKTORZY SP PRZYGOTOWUJĄ KOLEJNĄ PREMIERĘ Adwent na próbach

CZ. CIESZYŃ (kor) - Na dwóch próbach spotykają się przed świątami codziennie aktorzy Sceny Polskiej Teatru Cieszyńskiego. Zespół przygotowuje bowiem kolejną premierę - tym razem będzie to „Ballada o zbojniku” („Ballada pro banditu”) Milana Uhdego i Miloša Stědroula. Dla Sceny Polskiej przetłumaczyła sztukę i teksty piosenek Renata Putzlacher.

„Premiera odbędzie się 18 stycznia, tymczasem mamy przed sobą prawie dwutygodniową świąteczną przerwę” - mówi kierownik artystyczny SP i reżyser przedstawienia, Rudolf Molínski.

„Dlatego też spotykamy się w nowym roku już 2 stycznia, co dla kolegów z Polski nie będzie zbyt przyjemne, ale trudno. Teraz spotykamy się nie tylko na próbach czytingach, ale codziennie pracując z aktorami również Krystyna Suszka w ramach korepetycji muzycznych. Bo piosenki będą w „Balladzie” sporo”.

R. Molínski zdradził „GL”, że spektakl sporo będzie czerpał z ludo-

wych tradycji Zakarpackiej Rusi, a jednocześnie miały być pewnym nawiązaniem do innych głośnych muzycznych przedstawień Sceny Polskiej - „Janosik, czyli Na szkle malowane” czy „Karpaccy górale”.

W tytułowej roli Nikoli Szuhaja przedstawił się Dariusz Waraksa, w roli Erziki zobaczymy Małgorzatę Pikus. Autorem opracowania muzycznego i nowej aranżacji dobrze nam znanych utworów jest Zbigniew Siwek.

POGODA

WTOREK - Zachmurzenie umiarkowane, przelotne opady śniegu. Temperatura w dzień ok. -2 st., w nocy ok. -6 st. C. Wiatr umiarkowany wschodni.

ŚRODA - Pochmurno, niewielkie opady śniegu. Temperatura bez większych zmian.

KONGRES POLAKÓW W RC ZAPRASZA PRZEDSTAWICIELI GMIN I MIAST

Nad kartą języków

CZ. CIESZYŃ (db) - Karta Języków Mniejszościowych i Regionalnych Rady Europy to dokument, do którego przystąpiło w ciągu ostatnich lat 17 państw Europy - m.in. Austria i Niemcy. W październiku 2000 podpisał go też Republika Czeska. Aby Karta zaczęła na jej terenie obowiązywać, ratyfikować musi ją Parlament RC.

W ramach przygotowań do ratyfikacji rząd zwrócił się do wielu instytucji i organizacji z prośbą o opinie, które z punktów Karty należy przyjąć (w trakcie ratyfikacji nie ma obowiązku przyjmowania wszystkich punktów tego dokumentu). Kongres Polaków przekazał rządowej radzie ds. narodowości obszerny materiał na ten temat już w 2001 r., obecnie zaś - gdy

rząd zwrócił się z prośbą o opinie do samorządów gmin i miast - zachęca do zaznajomienia się z tą analizą.

Omówieniu Karty poświęcone będzie spotkanie w siedzibie Kongresu Polaków przy ul. Komenského w Cz. Cieszyń, które odbędzie się w czwartek 2 stycznia 2003 r. o godz. 16.00. „Do udziału zapraszamy członków komisji ds. narodowości powołanych w gminach i miastach oraz członków przedstawicielstw zainteresowanych tą problematyką” - powiedział nam prezes Kongresu Józef Szymczek. „Przy wyborze terminu kierowaliśmy się tym, że rząd listy do gmin wysłał 10 grudnia, a odpowiedzi oczekuje już 6 stycznia - nie ma więc czasu do stracenia”.

CZYŻBY BEZROBOCIE ZACZYNAŁO STAGNOWAĆ?

Kopalnie zapraszają

KARWINA (s) - Z danych opublikowanych przez powiatowy urząd pracy wynika, że ostatnio spowolnienie uległo tempo wzrostu bezrobocia. W listopadzie liczba ludzi poszukujących pracy wzrosła w porównaniu do października za ledwie o 14 osób. Ogółem instytucja ta ewidencjonuje ponad 26 tys. bezrobotnych. Najwięcej ludzi, którzy w ostatnim czasie znaleźli się na bezrobociu, pochodzą z handlu, górnictwa, przemysłu spożywczego oraz z gastronomii. W przedostatnim miesiącu roku pracę znalazło o 77 osób mniej niż w listopadzie 2001. Ogółem w karwińskim urzędzie zatrudnienia pracodawcy zgłosili do rejestracji 491 nowych miejsc pracy, z czego 318 przypada na kopalnie podziemia.

▲ O tym, że zima nie może się obejść bez bałwanków i zabawy na śniegu, zaśpiewały dzieci z Koszarzysk w ostatniej części swej rewii.
Fot. DANUTA BRANNA

MARIAN BIELESZ OTWORZYŁ KOLEJNE BIURA

Do posta bliżej

CZ. CIESZYŃ (kor) - Krótka konferencja prasowa zainaugurował wczoraj poseł Marian Bieleś (Unia Wolności - Unia Demokratyczna, US-DEU) działalność swojego czeskosłowackiego biura poselskiego. Mieści się ono w kamienicy przy ul. Strzelniczej 18 w lokalach na parterze, w których wcześniej miało swoją siedzibę Biuro Podróż „Sleutour”.

„Biuro czynne będzie codziennie (oprócz weekendów) w godz. 9-16, a z moją asystentką będzie się można umówić pod nr tel. 608 349 470” - powiedział M. Bieleś. „Do asystentki można się zwracać ze swoimi uwagami, problemami. Ja zaś postaram się ze swoimi wyborcami spotykać co jakiś czas osobiście” - wyjaśnił M. Bieleś.

Trzecie biuro poselskie Mariana Bieleśa znajduje się w Ostrawie przy ul. Długiej 3 i będzie się zajmowało głównie sprawami ponadregionalnymi.

Článek dalszy na str. 2

Pod choinką z SMP

TRZYNIEC (kor) - Nawet w czas przedświąteczny nie zapomina Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej o swoich członkach i sympatykach. Zarząd Główny SMP zaprosił ich w najbliższą sobotę, 21 bm. na imprezę pn. „Świąteczny EEEYH”.

Jak poinformował nas członek zarządu (gospodarz) Michał Przywara, uczestnicy spotkania spotkają się o godz. 10.00 przy schronisku na Jaworowym. Później czeka ich pik-

nik na śniegu na Wielkim Jaworowym, a przede wszystkim spotkanie na Ostrym, gdzie odbędzie się rozdanie podarunków („Każdy musi przynieść prezent - oboje nie tylko kupiony, czy też własnoręcznie wykonany, cena nie gra roli” - mówi M. Przywara).

Z Ostrego każdy zjeżdża - „na własne ryzyko” - do Tyru, gdzie „Świąteczny EEEYH” oficjalnie się zakończy.

CZESI KUPUJĄ TELEFONY KOMÓRKOWE, POLACY SZTURMUJĄ SKLEPY MONOPOŁOWE I SPOŻYWCZE

CIESZYŃ / CZ. CIESZYŃ (wak) - Od trzech tygodni przed Most Wolności i przebiegiem w Kocobędzu-Boguszyńskich wjeżdża dziennie do Polski od 30 do 35 tysięcy osób i 1800 samochodów. W porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego liczba ta niższa jest jednak o około 20 proc.

„Tuż przed świątami ruch w obie strony jest podobny: tyłu nas odwiedza Polaków, ile wyjeżdża Czechów. Będzie tak do świąt. Po Wigilię wszystko wróci do normy. Więcej osób przekracza granicę w dni powszednie. Ludzie przyzwyczaili się już do tego, że tak tar-

gowiska, jak i sklepy są otwarte do wieczora, podczas gdy w soboty i niedziele tylko do godziny dwunastej” - mówi Karel Moško, rzecznik prasowy Dyrekcji Cel w Ostrawie.

Przygraniczny handel

Świąteczne szaleństwo panuje nie tylko na cieszyńskich targowiskach, ale również w sklepach. Polacy szturmuje przede wszystkim sklepy monopolowe i spożywcze, a także sklepy z tytoniem. Kupują szampany i wódkę na sylwestra oraz dużo tańsze owoce cytrusowe,

bakalie i soki owocowe. Noszą też sztuczne ognie i petardy. Od ub. roku Polacy zaczęli kupować po lewej stronie Olzy również wodę mineralną. Trudno się dziwić, skoro tutaj litr kosztuje, w przeliczeniu na złotówki, 70 groszy (w Polsce za litr najtańszej trzeba zapłacić 1,3 złote).

Czesi kupują sztuczne choinki i kwiaty, ozdoby, wiklinowe meble, odzież, buty, deski do prasowania, wózki dziecięce, kosmetyki i chemię gospodarczą. Tegorocznym hi-

tem numer jeden są jednak telefony komórkowe!

„Handlujemy tym, co kupują Czesi, czyli zabawkami, świecadelkami na choinkę, wyrobami z wikliny. Dobre obroty będą jeszcze do niedzieli przed świątami. W poniedziałek przed Wigilią nie będę handlował. Już się nie opta” - twierdzi pan Henryk, handlarz z cieszyńskiego targowiska.

W przygranicznych hipermarketach, m.in. w czeskosłowackiej „Bili”, w hawerzowskiej „Tesco” i bogumińskim „Albercie” roi się nie tylko od Polaków, ale również od Słowaków, którzy kupują przede wszystkim artykuły spożywcze.

Potrzebny partnerski dialog polsko-polonijny

● Rozmowa z Małgorzatą Bos-Karczewską, przewodniczącą Stowarzyszenia Polaków mieszkających w Holandii STEP ●

■ Jak widzi dziś pani problemy Polski, Polonii i Unii Europejskiej z perspektywy Holandijki? Połączenie tych trzech nazw jest m.in. przejawem mojej pasji dotyczącej integracji europejskiej. I przyznam tu od razu, że akcesja Polski do Unii Europejskiej jest dla nas wszystkich, także dla Polonii, szalonym skokiem modernizacyjnym. To jest naprawdę wielka historyczna szansa.

Chcę teraz zaprezentować kilka problemów, które dostrzegam na linii Polska, Polonia, Unia Europejska. Muszę powiedzieć, że trafiam niedawno w internet na ciekawą debatę, która się odbywała w komisji sejmowej ds. kontaktów z Polską. Do czytania się tam, że działalność wobec Polonii jest obecnie istotną, integralną częścią polityki zagranicznej rządu polskiego.

We wspomnianej debacie sejmowej część posłów wypowiadała się za wykorzystaniem Polonii w obecnej dobie akcesji. Inni uważają, że Polonia trzeba także coś dać. Głosy były więc zdecydowanie rozkładane. Jednym słowem debata na ten temat trwa i rozwijanie się jeszcze nie wykrystalizowało. Brakowało mi jednak w tej dyskusji aspektu długofalowego - strategicznego - jak wykorzystywać Polskę już po akcesji, jak Polska będzie w UE. Został nam ROK czasu!

■ Jaka więc, pani zdaniem, rolę odegrać dziś może Polonia w dziele akcesji i potem, kiedy Polska znajdzie się już w Unii Europejskiej?

- Musimy sobie zdawać sprawę, że w tych nowych warunkach i Polska, i Polacy oraz ich rząd stoją przed naprawdę wielkim wyzwaniem. Dla rządu w pierwszej kolejności to zakończenie negocjacji z Unią. Na grudiowym szczycie Rady Europejskiej (12 - 13. 12.) w Kopenhadze ma zapasć WIELKA DECYZJA o poszerzeniu Unii o nowe kraje, w tym także i o Polskę (taka decyzja zapadła - przyp. red.). Ta decyzja to dopiero początek wielkiego wysiłku, jaki czeka Polskę już w Unii. Jak Polska będzie w Unii funkcjonować, zależy od stopnia przygotowania się Polski do członkostwa w Unii. Na to powinien być kładziony bardzo duży nacisk, a nie tylko koncentrować się na zdobyciu legitymacji członkowskiej UE. Unia to wspólnota wartości, wspólnota prawa, to wysoko rozwinięte społeczeństwo obywatelskie (civil society). Dlatego uważam, że najważniejszym dziś zadaniem dla rządu jest, aby w Polsce powstały instytucje konieczne dla wdrażania ustawodawstwa unijnego. No i instytucje dla obsługi wielkich mas pieniędzy, jakie udestąpi Polska Bruksela. Inaczej te pieniądze przepadną i po raz kolejny sprawdzi się przysłowie „Polak mądry po szkodzi”. Rząd Polski musi zaangażować w ten proces wszystkich aktorów - organizacje biznesowe, partie polityczne i obywateli poprzez instytucje pozarządowe (NGO). Trzeba zmienić podejście, sposób myślenia o członkostwie w UE i działać pragmatycznie w kierunku najlepszej możliwej strategii i celów możliwych do osiągnięcia przez Polskę. Za to roliczka nas następne generacje Polaków.

Polska czekać będzie na podpisanie traktatu akcesyjnego, a następnie referendum akcesyjnego. To będzie naprawdę wielkie wydarzenie. Na polskie referendum patrzeć będzie przecież cała Europa, a nawet i cały świat. A dlaczego? Bo Polacy

sami wtedy zdecydowali, czy chcą być w Unii, czy nie.

Co w tym kontekście może zrobić Polonia? Co ona ma do zaofiarowania? Z kim też ma się związać i z kim wejść w układy? Również Polonia w Holandii jest zainteresowana akcessem Polski do Unii Europejskiej. Widzimy w naszym codziennym życiu, że Unia nie jest przecież taka zła. Ma plusy i minusy, ale saldo jest zdecydowanie pozytywne. Mieszkańcy krajów członkowskich mogą zachować swoją tożsamość i suwerenność. Oczywiście jak się działa w piętnastce, to muszą być i kompromisy...

Z drugiej też strony widzimy spory mitów i półprawd, jakie krąży w Polsce o Unii. Widzimy też dużą niekompetencję i brak pogłębionej wiedzy. Warto również wiedzieć, że po akcesji zmienie się sytuacja samej Polonii. Po pierwsze będzie mi dumni z tego faktu. Konkretnie staniemy się obywatelami unijnymi, dużo rzeczy będzie łatwiej załatwić. Już dziś widzimy w Holandii duży napływ młodych ludzi, którzy szukają pracy i mają ją legalnie. Im będziemy musieli pomagać integrować w się w społeczeństwo Holandii. No i dalej dbać o wizerunek Polski.

Polonia ma do zaofiarowania krajowy duży kapitał, ale nie w sensie finansowym, lecz ludzkim, tzw. „human capital”. Jest to m.in. wiedza, jak należy funkcjonować w Unii Europejskiej. Na wszystkich płaszczynach i poziomach, takich jak: funkcjonowanie gminy, województwa, kraju, jak wreszcie działają samorządy lokalne czy szkolnictwo.

■ Czym już dziś Polska może zaimponować krajom unijnym?

- Nie lubię słowa imponować. Jestem pragmatykiem. Wolę mówić, co Polska ma do zaofiarowania Unii. Każdy z nas, czy to Polak mieszkający w kraju czy za granicą, daje świadectwo o swej ojczyźnie swoim zachowaniem i kulturą. Promocje Polski należy jednak dokonywać poprzez dokonane fakty, a nie poprzez symbole czy puste słowa. Najlepszą formą naszej promocji jest prężna gospodarka, jaką mieliśmy w latach dziewięćdziesiątych. W Unii liczą się fakty dokonywane, a nie dynamicznie rozwijającej się polskiej gospodarce. To leży też w naszym interesie, bo każdy przecież Polak chce więcej dobrobytu. Równie ważne są polskie osiągnięcia w dziedzinie nauki, sztuki i kultury. One praktycznie same się promują. Nie możemy natomiast na zachodzie uprawiać żadnej propagandy.

Warto też zastanowić się nad tematem: kto ma być odbiorcą naszych celów, naszych polonijnych zadań przy promowaniu kraju ojczyźnego? Wcześniej warto zdefiniowaniem samego słowa Polonia, które w kraju używane jest jako „podręczny trytyk”. Dla mnie Polonia to nie jakaś wielka instytucja, to nie zwyczajna grupa ludzi, która się zrzeszyła w jakiejś organizacji na szczeblu lokalnym czy federacji. W grupach tych, jak zawsze, tylko niewielka część członków jest aktywna, która dla idei poświęca swój prywatny czas i życie dla sprawy polskiej. Nasze możliwości, tak naprawdę, są bardzo ograniczone. Jesteśmy zawsze ponadto organizacjami pozarządowymi. I tak na nas patrzeć. Potrzebna jest zmiana myślenia o Polonii właśnie jako NGO.

■ Kto więc dla Polonii może być najlepszym partnerem w kraju? Uważam, że któkolwiek by nie został tym partnerem, to i tak naszym fundamentalnym zadaniem będzie zawsze budowanie mostu z krajem i bycie tym ważnym katalizatorem zachodzących obecnie zmian.

Mogę powiedzieć szczerze, że z perspektywy Holandii nie widzę żadnego dialogu, żadnej współpracy polsko-polonijnej. Uważam, że instytucje zajmujące się Polską w kraju nie informują na bieżąco o tym, co nas dotyczy, a rząd nadal nie posiada żadnej wypracowanej polityki w stosunku do Polonii w krajach UE. Mam jednak nadzieję, że obecny rząd skorzysta z okazji, aby odnieść się do całego środowiska polonijnego, zwłaszcza że działa pod presją czasu i że Polonia może w akcesji pomóc. Polonia nadal czuje, że jest zostawiana z jej problemami sama sobie. Czy to źle? Po trosze. Polska dyplomacja stanowi odpowiedzialność stanu rzeczy w kraju. W Polsce się nadal myśli, że Polonia ma jakąś magiczną siłę i że ona może naprawdę dużo zdziałać. Tak wcale nie jest. Gdzieś na najwyższym szczeblu rząd RP - Polonia jest nadal duży wzajemnej frustracji. Obie strony mają względem siebie duże oczekiwania, których żadna ze stron nie może spełnić. Nie znaczy to jednak, że należy zaprzestać prób dialogu.

Niektóre środowiska polonijne uważają, że polscy politycy nie potrafią nawiązać dialogu z nami. Tymczasem to można jednak młoda jeszcze polska demokracja, w której metoda dialogu nie jest jeszcze odpowiednio dobrze rozbudowana. Może właśnie dlatego rząd polski nie potrafi prowadzić dialogu z Polonią?

Tak jak trudno jest dziś rządowi nawiązać kontakt z obywatelami z kraju, tak samo trudno kontakt ten nawiązać z Polonią czy Polakami mieszkającymi za granicą. I dlatego należy szybko poszukać nowych rozwiązań i nowych partnerów. Dla nas tymi nowymi partnerami mogą być stać krajowe organizacje pozarządowe, z którymi może nas łączyć współpraca o tych samych idealach i celach. Polonii należy naprawdę do solidnych partnerów, którymi nie kieruje jakiś doraźny kolor polityczny.

I na koniec jeszcze dwa hasła do wspólnego przemyślenia: budujmy razem kapitał ludzki i społeczny na bazie wzajemnego zaufania, tak aby Polska znalazła się szybko w Unii i dobrze tam funkcjonowała, i drugie hasło, słowa Cypriana Norwida: Ojczyzna to wielki obowiązek.

Chyba obie strony dialogu rozumieją to coraz bardziej. Dziękuję za rozmowę.

LESZEK WĄTROBSKI

POŁA GOGAWIECZYŃSKA ŚWIĘTA RZEKA

(92)

Były to tylko wstępne i urzędowe formalności, ale mimo zamknięcia ruchu z jednej i drugiej strony rzeki czerniło się morze ludzkie, milczenie i niewiadomo. W głębiej ciszy snuł się gesty dźwięk ostróg. Twarz czeskiego generała Hrabczyka, mimo widocznego opanowania, zdradzała głębokie rozdarcie, twarz generała Malinowskiego tchnęła powagą. Coś się wygładziło, coś się wyprostowało. Tłum z chodników spłynął na jezdnię i utworzył grube koło, którego ośrodek stanowiła grupa z białymi opaskami na rękawach. Generalowie wzniesli dłonie do daszków.

W perspektywie, wczorajszym Ciężkim Ciężyn, ponury, nowy i „nowoczesny”, obmurywany kilkupiętrowymi kamienicami, wydał się nieomal pustą. Tu, bliżej, tłum podciągnął się w górę, aby ponad głowami ujrzeć na własne oczy historyczną chwilę. Mundury oficerów pomieszały się już z ubraniami cywilów. Zapadła wielka cisza. Spojrzawszy z rozgarzeniem w bok, Chłohański ujrzał tuż za mostem kobietę, która przykryła głowę, pochylała się i ucałowała uliczy brak. Przysmakł oczu, bo ogarnęła go wprost zgroza. Mimo że w ostatnich dniach szafował entuzjazmem i wielkim słowem, ten gest poraził go. Nie mógł sobie wyobrazić okoliczności, w których by on czy ktoś z grona znających mu pań i panów postąpił w podobny sposób.

Zdawało mu się jeszcze wczoraj, iż on sam czuje „te rzeczy” dość mocno, a nawet pokpiwał sobie z lekka na ten temat. Słowo „wolonio” i słowo „niewola” wyszło już w kraju z obiegu. Teraz z uwagą spoglądał na tłum. Nie widział już czarnego mrowia, tylko wprost omiatał z uniesienia twarz. I nagle jakby się czegoś przestraszył w sobie, złął. Coś, jakby groźne przypomnienie, ciemna zjawia, przepłynęła mu przez myśl. Czy przypadkiem te sprawy nie są za mało doceniane?...

- Lud odczuwa to inaczej - powiedział sobie. - Nie, oni odczuwają to stanowczo inaczej - powtarzał nazajutrz, stojąc w tym samym miejscu. Krótki, patetyczny, wczorajszy obraz ustąpił miejsca wielom i radosnym tłumom, które zapelnily chodniki, brzozy rzeki, dachy i drzewa. Nie poznał ponurego Ciężyna.

Ulica od mostu falowała buketami kwiatów, z domów zwisały wielkie festony zieleni. Wysoki szum głosów przepływał jak fala w głębi. Gdy generał Bortowski wstąpił na most - szum ten przerodził się w grzmot oklasków. Kordon nie mógł powstrzymać naporu: w wąskim przejściu, pierwszy żołnierz, szpicz piechoty przemaszczony wyciągniętym ostrym krokiem, ocierając się o ludność, wśród machających rąk, twarzą zalanych łzami, powiewających chustek, wstęg. Istny dywan kwiatowy zasłabł całkowicie bruki. Żołnierze, wzruszeni, z trudem panowali, aby zachować przepisową postawę i jaki taki wyraz twarzy.

Uśmiechy, błyski oczu, najsłodziejniejsza, najbliższa radość ogarnęła wszystkich. Już zorientowano się, że przewidziane uroczystości nie zmieszczą się w określonych ramach i czasie, ceremonialny pokaż przed istnym szaleństwem wybuchem zbierania i radości. Wołano najprostszy słowy. Witajcie! Takęsmy tu na was czekali!... Bóg wam zapłać!... Na wieki z ojczyzną!...

Nikt już nie wstrzymuje łez, wszyscy płaczą i śmieją się zarazem. Wojska napływa coraz więcej, wchodzi do miasta przez mosty, a wreszcie, niektóre oddziały przekraczają rzekę w bród.

Nyktore, o pięknej postawie i otwartej twarzy, generał Bortowski wznosi dłonie w górę, broniąc się przed odruchami kobiecej wdzięczności i podzięk.

Jest zaskoczony, do głębi wzruszony, widząc, iż nie spodziewał się takiego przyjęcia. Pochyla się nagle i piękny, porwycym gestem przytula płaczącą Ślążaczkę. Strojna głowa niewieścica, pomarszczona, utrudzona twarz leży na jego piersi. Wielki okrzyk, wielki okrzyk tłum! Chłohański rozpaczyliwie szuka wzrokiem fotografa. Trach, trach! Ma ich. Piękne to będzie zdjęcie.

Gdy w nocy wraca „Pod Brunatnego Jelenia”, korytarze, sala restauracyjna i kawiarnia zapelniona jest tłumem warszawian. Szeręg aut stoi na placu. Wybrano się na śląsk jak na interesującą, modną wyprawę, a tu niespodziewanie zachwyciło się wprost entuzjazmem. Dawka patriotyzmu okazała się być za mocna na niektóre nerwy.

Szczególnie kobiety wydały się zupełnie pozabawione sił, wytrącone z równowagi. Ekipa dziennikarska, która zdołała się już zaistniać, przebrać, umyć i zasiąść do stołu, zapytywała rzeczowo i ciekawie:

- Czy to prawda, że władze wstąpiły za tak owacyjnie? Padło nieśmiertelne już pytanie:

- Czy Ślążacy naprawdę tak pragnęli powrotu do Polski? Wrzuszając ramionami, Chłohański odpowiedział również rzeczowo:

- Wyobraźcie sobie, że widziałem kobietę, całującą ze szczęścia bruk uliczny.

ROZDZIAŁ XXVII

- Juraju, skocz no na dół i obacz - rzekła osłabłym głosem Kaifoszka - niemożebne, aby tu jeszcze tkwili! Anzyski nie trza dawa razy prosić, pobięga pierwsza. Juraj, ledwie powłócząc nogami, pociągnął za nią.

- Sa?... - Ano.

Trzy dni upłynęły od chwili, gdy komisje zdawczo-odbiorcze przekroczyły most i zajęły Ciężyn, a oni tu ciągle są jeszcze w niewoli. Dwadzieścia lat czekał, i teraz już czekać nie mogą!

Chodząc po izbie, Kaifoszka roztrząca sprzęty, a głos jej nienaturalnie wysoki objął się o ściany.

- Uspokój się, uspokój! - odpowiadała Jolanta.

Przeszkadza jej to myśleć. A tyle ma do obmyślenia. Ostatnie dni spędziły dzień i noc na nogach, opatrunki uchodźców, przemycające wieści od rodzin i krzyjąc powstańców z Górnego Śląska, którzy gromadnie niemal napływali na teren. Lecz Kaifoszka, mimo takiej ustraty sił, nie może usiedzieć. Wszystkie drzwi stoją otworem, ma więc sporo luzu do obnoszenia swego niepokoju. Z wiarą też patrzy na Szejdową, która rozciągnęła się na twardym wyroku piaszara.

- We wsi gadają już, że to jest tylko szpas, naplatane i koniec - brzmiał wysoki głos Kaifoszki.

(cdn.)

JEMIOŁA

DODATEK LITERACKO-ARTYSTYCZNY

NR 52

Redakcja: Kazimierz Kaszper • Materiały prosimy przysyłać pod adresem „Głosu Ludu” lub pocztą elektroniczną: k.kaszper@fiscall.cz

Polska literatura ma nową gwiazdę. Została nią Dorota Masłowska, 19-letnia autorka powieści „Wojna polsko-ruska pod flagą białą-czerwoną”. Na liście jesiennych (21. 10. - 20. 11.) bestsellerów „Rzeczpospolitej” jej debiutancki utwór znalazł się na drugim miejscu, między „Narrentum” Andrzeja Sapkowskiego i „Chwilą” Wisławy Szymborskiej. To nie miało prawa się zdarzyć - wyznaje Paweł Dunin-Wąsowicz, szef wydawnictwa Lampa i Iskra Boża, w którym pojawiła się powieść. - W ciągu dwu miesięcy kolejne dodruki „Wojny polsko-ruskiej...” „przekroczyły dwadzieścia tysięcy egzemplarzy, choć moje wydawnictwo nigdy nie miało biura ani działu promocji, a składa się z pięćdziesiąt, którą noszę w kieszeni plecaka, dwu komputerów i stosów niesprzedanych książek w mieszkaniu moich rodziców. Zdarzyło się. O Masłowskiej z zachwytem pisał Jerzy Pilch w „Polityce”, „Wysokie Obcasy”, ekskluzywny dodatek „Gazety Wyborczej”, zamieściły jej portret na okładce, popularny „Przekrój” wydzielił jej miejsce na cotygodniowy felieton. Ale już zaczynają się pojawiać pierwsze refleksje krytyczne, dotyczące zarówno samej powieści, jak i systemu promocji książek i autorów w Polsce. Do tematu wrócimy wkrótce.

Fot. Katarzyna Malinowska

■ Krótko

Wybrano L. Przeczka

Podczas październikowego zebrań członkowskiego oostrowskiego oostrowskiego Gminy Pisarzy wybrano siedmioposobowy zarząd. Przewodniczącym został ponownie doc. Jiří Urbanec z Opawy, a członkiem m.in. Lech Przeczka z Trzycia.

Licząc obecnie 50 członków oostrowski oostrowski należy do największych w kraju. Wydaje własny informator i przygotowuje spotkania autorskie w szkołach i bibliotekach, jest także współorganizatorem znaczących imprez kulturalnych, takich jak: festiwal „Opawa Bezućka” czy międzynarodowe spotkania pisarzy w Luluchowicach. (lep)

»Dolina koni«

W ramach audycji „Świat poezji” praska rozgłośnia „Weltawa” nadała 23. 11. program poetycki „Dolina koni” złożony z wierszy Wilhelma Przeczki. Program przygotowała Jolanta Stróbołowa, wiersze w przekładach Karla Vjūtki, Libora Martinka, Jindřicha Zogaty oraz Ericha Šojky recytował Josef Šomr.

JAN PYSZKO
1.9.2002: Zamczyńska Nawie (płener), SP Nawie, MK PZKO Nawie

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

■ Na wyjeździe

Uruchamiamy rubrykę, w której będziemy odnotowywać udział naszych pisarzy, plastyków i fotografów w tzw. życiu literacko-artystycznym: w spotkaniach autorskich, sesjach, wystawach, plenerach itp. Prosimy w związku z tym o nadsyłanie odpowiednich danych pod adresem redakcji lub na adres elektroniczny (patrz winieta). Redakcja „Jemioła” żywi nadzieję, że poprzez zgromadzoną w ten sposób dokumentację przyczyni się do powstania bardziej obiektywnego spojrzenia na aktualną kondycję zaolziańskiego środowiska twórczego.

● Spotkania autorskie
PIOTR HORZYK
22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

22.11.2002: SP Milików, kl. 1-4
28.11.2002: SP Gnojnik, kl. 7-8

Nagrody rozdane

Pod nieobecność Zbigniewa Włodzimierza Fronczka, laureata nagrody głównej, przebiegły w sobotę 7 bm. w Domu Polskim im. Zwirki i Wigury na Kościelcu uroczystości finałowe 4. edycji polsko-czeskiego konkursu O Skrzydło Ikar. Zabrakło także pisarzy oostrowskich, zaolziańskich i cieszyńskich. Tradycyjnie dopisali natomiast do Cierlicka specjalnie wynajęty autobus. Obecni byli również przedstawiciele konsulatów generalnych: polskiego w Ostrowie i czeskiego w Katowicach.

Przy drzwiach trąbki złożyono wiązanki kwiatów pod Pomnikiem Lotnika i udekorowano płonącymi pochodniami oraz lokalnymi symbolicznymi groby obu lotników.

Akt wręczenia nagród przebiegał w sali obrad. Podsumowania wszystkich czterech edycji konkursu dokonał prezes Górnolaskiego Towarzystwa Literackiego Tadeusz Kijonka. Nagrody w postaci statuetki Ikar, dyplomów, książek i kwiatów pieniężnych wręczyli oprócz prezesa: Marian Kisiel, wiceprezes GTL, Kazimierz Kaszper, przewodniczący Koła Cieszyńsko-Zaolziańskiego GTL oraz przedstawiciele konsulatów.

STANISŁAW GOLA

Nagroda III w konkursie O Skrzydło Ikar

Przerabianie Ikar

Dla Ameryki jesień zaczęła się jedenastego września takie to dziwadła są na drugiej półkuli zaś u nas od lat w ramach transformacji obcina się różne rzeczy co z tego że jeszcze mamy głowy i ręce i coś do jedzenia co z tego po wypiciu renty skrzydła przerobione na dwadzieścia trzy wiersze Szymborskiej trzymają na dystans koniec świata w telewizji pokazali jak wygląda taka c h w i l a kiedy ból i strach mają pełne ręce roboty przy zwęglonych ciałach miłosierdzie wyrwane jak wół strażacki w jednej chwili właśnie gdy Bóg umywał ręce rozciągnęła mu się na drugą stronę niebios rozmydłona wszechmoc to straszne i co za bezsilność przy wznowieniu lotów na linii transcendencji - Manhattan po jedenastym wrześniu mój stary znajomy Dedał z desantu nie wychyla nosa z domu i mruczy Ikar to gupek i potencjalny dawca nadziei do przeczepu.

(Autor mieszka w Bielsku-Białej, przewodniczy tamtejszemu Kołu Górnolaskiego Towarzystwa Literackiego. Ma na swoim koncie kilkadziesiąt zbiorów poetyckich.)

...Balitka Cup w Rożni. Graczy wyświadczyli na
wagę zasługując zwłazszcza w wynik. Finał
a lodzie dziesiątego w tabeli Północ. W
w tym meczu, cieszę może głównie młodzi.
Wszak pantery były się do daleka przysła
klub znaleźć jest od pomocy finansowej
Do zamknięcia numeru wynik głosowania

■ **TIPSSPORT CUP: ORŁOWA**
- SZTERNBERK 3:5 (1:0, 0:3, 2:2)
Orłowie pożełgni się bardzo szybko
z tradycyjnym Tipsport Cupem. W sobót
na własnym lodzie wcielieli II ligi nie
dla rady hokeistom Szternberka. Patałnia
wypadła z punktu widzenia gospodarzy
zwłazszcza II tercia, przegrana 0:3. Pau
zował w tym meczu orłowski golierz
Jurečka, ale jego zmienił Čukela pok
zał się w dobrym świetle. To jego wy
ni, o broną orłowska była dziwna
czyr ser zszajczarki. Oprócz Čukela na
pochwałę zasługując jedynie autor hat
triku Luka. **Branki:** 17. Luka, (Ademka),
53. Luka (Pavel Balajka), 54. Luka (Pie
cha, Pavel Balajka) - 27. Vicha, 34.
Rehulka, 40. Ivan Klauđa, 50. Rađek
Klauda, 60. Horák (do pustej bramki)
Kary 5:7, wykorzystane 0:1, sędzia
Friedel, widzów 700. **Wczoraj po
zwłazszcza numeru zakończył się mecz II
ligi Orłowa - W. Bitesz.**
(J.K.)

KARZY RĘCZNYCH
akończenie

mogli się zorientować przecie, że forma
klubu podstawowych graczy alzemajgo
daleka jest od ideału. W konfrontacjach
z najlepszymi zespołami Szwecji, Fin
nentu zawiódł chyba najbardziej Aleks
ander Radeczenko. Dopiero ostatni pojedynek
w barwach Karwina, w niedziele
w Moskwie, podczas którego popłynął
„Sasza” zdobyć cztery gole, można
uznać za w miarę udany.

Kierownictwo klubu na konferencji
prasowej w Ostrowie poinformowało
o konkretnych planach i perspektywach
drużyny. Od macierzystego miasta dru
żyna Banika otrzymała w tych dniach
zastrzyk finansowy w wysokości 20
lionów koron, ale wyprzedza grę i
tak jest nieumiekniona. Do Francji po
dążają Radeczenko (Chambery), Juřík
(Istres) oraz bramkarz Galia. Bruna
prezentować się będzie w lidze białostki
(Ljubuški), a Kamel Heinz z najwię
szym prawdopodobieństwem przyjeżd
do Włoch (zainteresowanych jest kilka
członków klubów Serie A). Okazję do
pożegnania się z kibicami będzie miał
cała piątka już jutro w Karwinie, pod
czas pokazowego meczu Wschód - Za
chód. Impreza rozpocznie się o godzinie
16.30, a w ramach wieczoru ogłoszony
zostanie również najlepszy strzelec
ta RC sezon 2001/2002.

■ **MEDWEDI MOSKWA** - **BAN**
NIK KARWINA 4:023 (2:13). Punkty
dla HCB: Konečný 7/2. T. Heinz. Ra
deczenko po 4, Juříček, Titkow po 3, So
bol, Sędziów po 2. **Siedmiok** 4:4/3/2, kary
2:4, strzałów Sokol, Posavec (cho
Chorwacja), widzów 1200. **Tabela koń**
cowa grupy C:

1. Montpellier	6	10	167:166
2. Prule 67 Lublana	6	8	179:167
3. Medwedi Moskwa	6	4	182:170
4. Banik Karwina	6	2	167:195

(Jb, Ok)

SPORT POLSKI ■ SPORT POLSKI

tal i Bartosz Domański zdobyli na taf
li sosenowieckiego Stadionu Zimowego
tutuli mistrzów Polski w rywalizacji so
listów.

□ **HOKEJ NA LODZIE.** W ostat
nim meczu hokejowego turnieju EHC
w Gdańsku **Polska przegrała z Lotysze**
0:2 (0:1, 0:1, 0:0). Lotysze z kompletem
zwycięstw triumfowali w gdańskim tur
nieju, drugie miejsce zajęli Duńczycy
trzecie Polacy, a czwarte reprezentacja
Holandi.

□ **WINDSURFING** Znowela
ka Barbara Kendall i Gal Fridman z
Łodzi zdobyły w Tajlandii, w Pattai, tytu
ły mistrzów świata w windsurfingowej
klasie Mistral. **Z siedmiorga** Polaków
najlepiej spisali się Agata Brykowska i Piotr
Myszka, plasując się na 12. pozycjach.

□ **GRZEGORZ KUBIAK** do
dający klasku Diane des Fontenis wygrał
główny konkurs jeździeckich zawodów
Św. Mikołaj Konny - Grand Prix